

Läran om Kyrkan

I. Kyrkans natur - vad är den? Kyrkan finns i två former.

A. Den universella kyrkan: alla troende från pingstdagen (Apg 2) till uppräckelsen (1 Tess 4:13-18).

1. Kristus lovade att bygga församlingen (Matt 16:18).
2. Den helige Ande "döper" - placerar människor i "Kristi Kropp", vilken är den universella kyrkan (1 Kor 12:12-14, 27). Denna funktion av den helige Ande började på Pingstdagen (Apg 1:5; 2:1-4; 11:14-16).

B. Den lokala kyrkan: en grupp troende i denna tidsålder som möts regelbundet och enligt bibliska principer för att göra Guds vilja.
(Exempel: Rom 16:1, 3-5, 14-16).

II. Kyrkans syfte - vad ska vi göra?

Introduktion:

Den lokala kyrkans syfte återfinns i de nytestamentliga bud som gavs till lärjungarna (vilka var kyrkans "grundstenar" - Ef 2:20) och andra instruktioner givna till individuella kyrkor eller kyrkoledare.

A. Huvudstycke - "Missionsbefallningen" (Matt 28:19, 20).

- Matt 28:19-20 (och andra liknande "befallningar" i Mark 16:15; Luk 24:45-47 och Apg 1:8) är kyrkans huvudsakliga syfte. De gavs av Kristus, kyrkans huvud (Matt 28:16). De gavs till ledarna i den första kyrkan vid en avgörande tid efter Kristi uppståndelse och innan Hans himmelfärd.

- Matt 28:19-20 studeras här eftersom det är det mest omfattande av dessa "befallningar".

1. Befallningen - "*Gå och gör lärjungar*"

- a. Dessa ord är en befallning som beskriver vad vi, kyrkan, ska göra. ("gå" är ett particip och vissa föredrar att översätta det som "gående". Men dess plats i meningen innan befallningen gör att det är grammatiskt kopplat till "gör lärjungar". Därmed är det antagligen avsett att vara en dubbel befallning - "Gå och gör lärjungar").
- b. "Gå" betyder att vi måste ta initiativet. Evangelisation är ett måste för att kunna uppfylla uppgiften att göra lärjungar.
- c. "Gör lärjungar" betyder "gör anhängare, elever". Detta verkar inkludera hela processen av att hjälpa en person att förstå de glada nyheterna om frälsningen genom Kristus och att sedan

hjälpa dem att växa som kristna. Kyrkan (alla i den) är ansvariga att utföra befallningen. Varje tjänst eller aktivitet i församlingen måste vara en del av processen att göra lärjungar.

2. Medlen - "döpa, undervisa"

Hur görs lärjungar? Det kräver mer än att bara dela evangeliet. När en person förtröstar på Kristus som sin Frälsare har hon eller han precis börjat att vara lärjunge. Dessa två ord förklarar hur kristna växer i lärjungaskapet.

a. "Döpa" - att offentligt identifiera sig med Kristus.

Detta hänvisar till vattendop eftersom det är lärjungarna som gör det. I Nya testamentet kommer vattendopet efter frälsningen och visar offentligt att vi identifierar oss med Kristus. Det är ett nödvändigt steg i lärjungaskapet. Man kan faktiskt inte hitta någon odöpt troende i Skriften efter kyrkans begynnelse (Apg 2:41, etc.). Dopet diskuteras mer under "Förordningar".

b. "Undervisa" - Att lära Skriften med syftet att tillämpa den.

- Undervisning av Guds Ord görs med syftet att folk ska lyda det ("lära dem att hålla" = göra)

- 2 Tim 3:15-17 *"Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, tillrättavisning, upprättelse och fostran"*

- 2 Tim 4:2 *"predika ordet, träd fram i tid och otid, tillrättavisa, varna och förmana"*.

- Jak 1:22 - *"var ordets görare, inte bara dess hörare"*

B. Redogörelse för den lokala församlingens syfte

- En lokal församling är ansvarig att genomföra de syften som Gud har för den universella kyrkan till sitt folk och dess områden av inflytande. Dopet är en del av detta ansvar (diskuteras senare). Resten av kyrkans syfte är att undervisa Guds Ord för att uppnå olika mål. Det följande är en föreslagen redogörelse av den lokala församlingens uppgift.

Uppgift: att förhärliga Gud genom att *nå* människor med evangeliet, att *bygga upp* dem i deras relation med Gud och *engagera* dem i Guds plan.

Att "förhärliga Gud" är ett övergripande syfte. Bibeln säger *"vad ni än gör, så gör allt till Guds ära"* (1 Kor 10:31). Med andra ord, vad än kyrkan gör är det inte för att främja sig själv utan att förhärliga Gud. En lokal församling ska försöka förhärliga Gud på följande sätt:

1. Nå ut (Apg 11:19-21; Ef 4:11)

Gud har gett en möjlighet för människor att kan komma till himlen och vara säkra på detta. Kristus dog för att betala för vår synd. Vi kan komma till himlen om vi förtröstar på att Kristi död är för oss (Joh 3:16). Denna sanning är grundläggande för kyrkans existens. En kyrka måste effektivt frambära evangeliet genom sina olika verksamheter men också träna andra att göra det personligen. En del av den uppgiften är att ta budskapet till hela världen genom missionärer. Men när en person har *nått*

med evangeliet har Gud så klart mer för dem.

2. Uppbyggelse (Apg 11:22-26; Ef 4:11-16)

Uppbyggelse - hänvisar till den andliga process Gud använder för att frambringa den tillväxt och förändring vi behöver i våra liv. Hur kan kyrkan uppmuntra detta Guds verk?

Tillbedjan - vi existerar inte för vår egen skull utan för Guds ära. Så tillbedjan måste tillfredsställa Gud genom att ge Honom den ära Han förtjänar på grund av sin storhet. Gud kan inte ge oss tillväxt utan en intim relation med oss. Personlig och gemensam tillbedjan uppmuntrar oss att Utveckla den relationen med Gud.

Undervisning - den föda vi behöver för att växa andligt är Guds Ord, Bibeln (1 Pet 2:2). Det är därför bibelundervisningen måste vara central i den lokala församlingen. En kyrka måste ge den bibliska sanning som varje person behöver men ännu viktigare är att uppmuntra folk att studera Guds Ord själva.

Gemenskap - Sann andlig tillväxt kräver mer än bara information. Den kräver relationer. Gud har gjort det så att de troende behöver varandra för att växa. Det är genom svårigheter i olika relationer med andra som Gud bäst kan leda oss till mognad. Alltså är viktigt att ha andra aktiviteter utöver gudstjänsten. Personliga kontakter låter oss se andra kristnas problem, glädjeämnen och ger oss tillfälle att stötta varandra.

3. Medverkan (Apg 11:27-30; Ef 4:11,12)

Ibland tror folk i kyrkan att det är de som är anställda, pastorn och annan personal, som har till uppgift att hjälpa andra. Men så är det inte. Gud har kallat varje troende att hjälpa till. Han har gett varje person vissa "andliga Gåvor", övernaturliga förmågor att tjäna och hjälpa andra på något sätt. Istället för att ledarna *gör* det mesta i kyrkan så är deras verkliga roll att *utrusta* människor (Ef 4:11,12). Det handlar inte bara om plikt utan om att tacksamt använda de gåvor och förmågor Gud ger oss.

III. Kyrkans nådemedel

A. Vanliga frågor om nådemedlen/sakramenten

1. Vad är ett nådemedel?

Det är en fysisk ritual Kristus befallde för att beskriva en andlig Verklighet (sakrament = heligt tecken)

2. Hur många nådemedel finns?

En del tror att det finns upp till sju.

De flesta protestanter anser att det bara finns två (nattvard och dop).
Varför?

- Bara dessa två är specifikt givna av Kristus och tillämpades i den tidiga kyrkan.

- Bara dessa symboliserar Kristi frälsningsverk.

3. Vad är deras relation till frälsningen?

- Att utöva dessa "symboler" varken frälser eller på något sätt hjälper en

person att bli evigt frälst (Joh 3:16; Ef 2:8,9).

- Dessa nådemedel har bara betydelse för den som redan personligen har förtröstat på Kristus för frälsningen.

B. Vattendop

1. Definition: Användningen av vattnet är en yttre symbol för den inre andliga förändring som hände då vi förtröstade på Kristus som Frälsare.
2. Modellen: Kristus påbjöd dopet och utövades av den tidiga kyrkan.
 - a. Kristus befälde lärjungarna att "gå.. gör lärjungar" genom att "döpa" och "lära" till "tidens slut" (Matt 28:19,20).
 - b. Vattendopet blev efter Pingstdagen (Apg 2:38,41) praxis efter omvändelsen (Apg 8:12,36-38; 9:38; 10:47,48; 16:14,15,33; 18:18; 19:4,15).
3. Betydelse: Dopet symboliserar vad som hände när vi blev frälsta.
 - a. Det symboliserar den helige Andes verk med pånyttfödelse (som gör oss andligt sett nya - Tit 3:5). = "jag är kristen".
 - Andedop (verkligt) görs av den Helige Ande invärtas när vi förtröstar på Kristus som frälsare (1 Kor 12:13; Gal 3:26,27).
 - Vattendop (rituellt) utförs av andra utvändigt efter frälsningen.
 - b. Det symboliserar vårt nya liv som förenade och identifierade med Kristus (Rom 6:3-11). = "Jag ämnar leva som kristen".
4. Metoden: Nedsänkning i vatten när som helst efter frälsningen verkar vara det mest bibliska.
 - a. Nedsänkning passar betydelsen av (Rom 6:4) och tidiga exemplen på dop (Apg 8:38,39).
 - b. Exempel på dop i Nya testamentet tog plats direkt efter en persons frälsning (Apg 2:41; 8:12,36-38; 9:18; 10:47,48; 16:14,15,33; 18:8). Så när en person blir frälst och inser betydelsen av dopet då borde det vara den rätta tiden.
 - c. Unga barn som är frälsta kan gott vänta tills de förstår dopets betydelse. Det finns inget bibliskt stöd för dop av spädbarn.

C. Nattvarden

1. Definition: Då vi med andra troende symboliskt firar minnet av Kristi försoningverk på korset genom att regelbundet bryta brödet och dricka från bägaren.
2. Modellen: Kristus påbjöd det vid den sista påskmåltiden.
 - a. Kristus gav de två sista momenten av den måltiden en ny betydelse som skulle utövas efter hans död (Luk 22:7-20).
 - b. Detta nådemedel är en befallning ("gör detta - 1 Kor 11:24,25) som skulle göras regelbundet ("så ofta som" - 1 Kor 11:25,26) genom kyrkans tidsålder ("förkunnar ni Herrens död till dess han kommer" - v 26).
3. Betydelse: Nattvarden är till minne av Kristi försoningsverk på korset.
 - a. Brödet representerar Kristi ställföreträdande död ("för er" - Luk 22:19, 1 Kor 11:24).

b. Bägaren representerar Kristi fullbordan av det gamla förbundets offer ("det nya förbundet genom mitt blod" - Luk 22:20; 1 Kor 11:25).

4. Metoden:

a. Den tidiga kyrkans form

- Kärleksfest (en delad måltid - 1 Kor 11:20-22).

- Medlen (delat bröd och bägare - 1 Kor 11:23-25).

Gjordes varje vecka när kyrkan samlades

("bryta bröd" - Apg 20:7,11).

b. Grundläggande praxis

Herrens måltid ska intas regelbundet av kyrkor genom användandet av liknande symboler med exakt samma betydelse som Kristus gav dem.

IV. Kyrkans struktur

Introduktion

Kyrkan är inte enbart en organisation. Den universella kyrkan, som vi har sett, är en "organism". Vilket betyder att kyrkan först och främst är en levande andlig enhet - Kristi Kropp. Men på den lokala nivån måste kyrkan organiseras för att utföra Guds vilja. Denna diskussion tittar på olika åsikter om kyrkans struktur och gör ett par bibliska observationer.

A. De vanligaste synsätten angående kyrkans struktur.

1. Hierarkiskt styre - de hävdar att kyrkans auktoritet är "församlingsledare" som har uppsikt över flera lokala församlingar. De har auktoritet över lokala ledare som de kallar och avskiljer, dessa har då auktoritet i den församlingen.

a. Katoliker, statskyrkor (Anglikanska kyrkan etc), episkopalkyrkan har denna syn. Även många andra samfund litar till viss del på en extern auktoritet som finns utanför den lokala kyrkan.

b. Förespråkare använder skriftställen som Apg 15:13ff; 1 Kor 4:17; 2 Kor 8:23 till stöd. Dessa ställen beskriver hur apostlarna gav auktoritet till andra (Timoteus, Titus, etc.). Men det sas aldrig att auktoriteten skulle ges vidare.

2. Representerat styre - denna synen kallas också "äldstestyre" eftersom det är där auktoriteten finns. Individer i äldstekåren får auktoritet genom att bli valda av församlingen eller av de andra medlemmar i äldstekåren.

a. Presbyterianer och reformerta har denna syn (fast de har även ett samfund). Många frikyrkor följer också detta till större del.

b. Stöd från skriften är de begrepp som finns i en övergripande bemärkelse att auktoritet gavs till de äldste.

3. Församlingsstyre - denna syn anser att församlingen har slutgiltig auktoritet i alla frågor. Pastorn och andra ledare väljs av församlingen till att undervisa och leda, men församlingen har auktoritet över dem.

a. I större eller mindre utsträckning har de flesta protestantiska kyrkorna till viss del denna syn. Vissa kyrkor (icke samfundsanslutna församlingar,

baptister och andra) följer detta i stor utsträckning.

b. Förespråkare pekar på att bara Kristus står över kyrkan som dess "huvud" (Ef 5:23). De pekar även på de troendes prästämbete (Heb 10:19-22; 1 Pet 2:5-9) och hänvisar till situationer som hanteras av församlingen (val av diakoner - Apg 6:5; församlingsdisciplin - 1 Kor 5:1-5, etc.).

B. Fastställandet av en biblisk syn på kyrkans struktur.

1. Vem har auktoritet i den lokala kyrkans frågor?

- Ingen av de tidigare synsätten representerar den bibliska synen. Det finns tydliga bibliska bevis på både äldstekår och församlingsstyre. Denna diskussion vill försöka förstå hur både församlingen och äldstekåren var avsedda att fungera i frågan om auktoritet.

a. Apostlarna hade auktoritet under första århundradet.

- 1). De utsåg äldste (Apg 14:23).
- 2). De avgjorde läromässiga dispyter (Apg 15).
- 3). De etablerade kyrkor (Paulus).
- 4). De uppenbarade Guds vilja angående finansiellt stöd till äldste (1 Tim 5:17), gudstjänstordning (1 Kor 14:40), kollekt/insamling (1 Kor 16:1,2) etc.

b. Efter apostlatiden har de äldste den högsta auktoriteten.

- 1). Paulus utsåg äldste som ansvariga i kyrkorna (Apg 14:23).
- 2). Paulus sa till Titus att utse äldste (Tit 1:5).
- 3). Kyrkan är sagd att lyda dess andliga ledare (Heb 13:17).
- 4). "Äldste", "ledare" och "herde" är utbytbara termer (Apg 20:17,28; Tit 1:5,7; 1 Pet 5:1,2), vilket visar deras auktoritet.
- 5). "Att leda" var en av de äldstes roller (1 Tim 5:17).

c. Den lokala kyrkan som enhet hade auktoritet.

- 1). De valde diakoner (Apg 6:3-5).
- 2). De sände Paulus och Barnabas som hjälp att avgöra en lärodispyt (Apg 15:2, 3), och bekräftade senare med de andra äldste hur frågan skulle avgöras (15:22).
- 3). De utförde församlingsdisciplin (1 Kor 5:5; 2 Kor 2:6,7).
- 4). De sände ut missionärer (Apg 11:22; 2 Kor 8:19).

d. Sammanfattning

- 1). En biblisk syn verkar omfatta delar av både äldstestyre och församlingsstyre. Apostlarna hade auktoritet över lokala kyrkor, men de upprättade aldrig ett system av hierarkiskt styre.
- 2). Modellen för kyrkans styre måste komma från Skriften och inte från exempel från civila myndighet (t.ex. Kyrkan skall inte vara en demokrati bara för att Sverige är det.). Syftet med kyrkans beslutsfattande är inte att se vad majoritetens vilja är utan att fastställa vad Guds vilja är.
- 3). Gud designade sin andliga "organism" - kyrkan - att ledas av andligt kvalificerade ledare. De leder verkligen kyrkan i sin

verksamhet mot de gudagivna syftena. Andliga ledare är initiativtagare.

4). Hela församlingen samlades för att besluta vissa mycket viktiga frågor (se ovan) så det verkar som om den lokala församlingen idag också borde engageras i viktiga frågor.

5). Varje kyrka måste besluta om hur mycket av beslutsfattandet som ska göras av ledarna och vad som ska göras av församlingen.

Vissa frågor är av sådan natur att det inte är bra att involvera hela församlingen. Men gudaktiga ledare är viktiga. När andliga ledare har modet att leda och är känsliga för församlingens behov, är Gud fri att skapa en harmonisk och andligt effektiv församling.

2. Bör kyrkor organiseras över de lokala kyrkorna?

Denna diskussion gäller frågan om kyrkor skall fungera tillsammans som samfund eller som autonoma (självstyrande) oberoende kyrkor.

a. Biblisk information och exempel

1). Apostlarnas gemensamma insatser var att möta de finansiella behov som den fattiga kyrkan i Jerusalem hade (1 Kor 16:1-4; 2 Kor 8:1-9:15). Paulus var understödd av flera kyrkor, även om varje kyrka fattade sitt eget beslut om givande (Fil 4:15; 1 Kor 9:12; 2 Kor 11:9; 12:13).

2). När kyrkan i Antiokia upplevde en läromässig konflikt om vad som krävdes av hedningar för att bli frälsta, bad kyrkan om hjälp från ledarna i Jerusalems kyrka att lösa problemet (Apg 15).

b. Slutsats

1). Exempel på den tidiga kyrkans finansiella samarbete och medling i konflikter är goda modeller för hur likasinnade kyrkor kan hjälpa varandra.

2). Dessa exempel etablerar dock inte någon auktoritetsstruktur. Kyrkorna var designade av Gud att ha de gåvor och ledarskap de behövde för att fungera självständigt (1 Kor 1:7). Samfund kan självklart fungera på ett bibliskt sätt för att åstadkomma Guds syften, även om många tror att självständiga autonoma kyrkor är det som ligger närmaste den bibliska modellen och därmed är bäst på att utföra den uppgift Gud ger dem i deras närområde.

3. Bör kyrkor ha formella medlemskap?

a. Biblisk information och exempel

Det finns inget klart exempel på församlingsmedlemskap så det vore fel att starkt hävda att det behövs. Kristna identifierades emellertid med en viss kyrka ("antalet lärjungar ökade den dagen med omkring tre tusen" - Apg 2:41; "som möts i deras hus" - Rom 16:5; etc.; "bröderna hos dem" - Rom 16:14).

b. Slutsats

Formellt medlemskap verkar vara kulturellt. I den tidiga kyrkan fanns det bara en kyrka i ett område. De troende där var en erkänd del av kyrkan. I vår moderna tid och mångfalden av kyrkor så hjälper ett formellt medlemskap dem ofta att fungera bättre. Medlemmar är de som är överens med kyrkans lära, dess syfte och filosofi. På så sätt kan

troligtvis fatta visare och mer enade beslut. För individen ger församlingsmedlemskapet en andlig identitet och ett specifikt andligt ansvar.

V. Kyrkans ledare

A. Äldste

1. Vilka var de?

Ibland kallas de "äldste" (grekiska - presbuteros), en term som betonar behovet av egenskapen andlig mognad. Ibland kallas de "herdar" (grekiska - episkopos), en term som betonar deras funktion som ledare. Bägge termerna används för att beskriva samma män (Apg 20:17,28).

2. Vad är kvalifikationerna för de äldste?

1 Tim 3:1-7 och Titus 1:6-9 beskriver en äldstes kvalifikationer. Andlig karaktär betonas mer än vissa funktioner.

"Oklanderlig" - ingen grund för rättmätig kritik

"En enda kvinnas man" - monogam trohet, inte skild.

"Nykter" - självbehärskning

"Förständig" - vis beslutsfattare

"Aktad" - ordnad och organiserad

"Gästfri" - villig att dela sitt hem

"God lärare" - kan förmedla andlig sanning

"Inte missbruka vin" - inte beroende

"Inte stridslysten utan vänlig" - tålmodig, inte våldsam

"Fridsam" - inte insistera på rättigheter, fridfull

"Fri från penningbegär" - inte girig eller "involverad för pengarnas skull"

"Tar väl hand om sin familj... Barn som inte är vilda" - disciplin, ordning i hemmet

"Inte nyomvänd" - för att undvika stolthet

"Gott anseende bland utomstående" - har icke-troendes respekt

"godhjärtad" - äkta omsorg om andra, inte bara om sig själv

"Behärskad" - (självförklarande)

"Hederlig" - håller själv lagen och är rättvis mot andra

"Gudfruktig" - undviker synd och är hängiven till Gud

"Håller sig till lärans tillförlitliga ord" - har kunskap av läromässig sanning

3. Vad är de äldstes plikter?

a. "Herdar... vaka över hjorden" (1 Pet 5:2; 1 Tim 3:5; Jak 5:14,15). Detta betyder att han tar ansvar för deras andliga omsorg.

b. "Var föredömen för hjorden" (1 Pet 5:3). Medvetet vara en förebild och göra andra till lärjungar.

c. "Undervisa Guds ord" (Apg 20:20; 1 Tim 3:2, 5:17; etc.).

d. "Vaka över hjorden" (Apg 20:20; Tit 1:9).

e. "Sköter sin uppgift väl" (1 Tim 5:17). Vilket betyder att leda kyrkans angelägenheter.

4. Hur många äldste bör det finnas i en kyrka?

Inget antal är angivet. Det finns dock tydliga exempel på att i en lokal församling var ledarskapet delat av flera äldste. Det är alltid äldste (pluralis) i Antiokia (Apg 14:23), i Jerusalem (Apg 15:2), i Efesus (Apg 20:17,28), i Filippi (Fil 1:1), på Kreta (Tit 1:5), och i alla kyrkor som fick Jakobs brev (Jak 5:14), och Petrus (1 Pet 5:1). Den mänskliga tendensen är en-mans-ledarskap. Den bibliska modellen är ett ledarskap delat av de äldste. Varje äldste har olika gåvor och uppgifter och vissa är mer synliga än andra, men ansvaret måste delas (om det nu finns mer än en man kvalificerad att vara äldste). Det är en otrolig förmån att ha delad vishet och gemensamt ansvar.

B. Diakoner

1. Vilka är de?

Ordet "diakon" betyder "tjänare" och kan användas för vilken tjänare som helst (Ef 6:21; 1 Kor 3:5, etc.). Men i Apg 6:1-6 blev en grupp män officiellt avsedda som tjänare/diakoner för ett specifikt behov i Jerusalems församling. Senare använde Paulus orden "diakon" som en officiell term i kyrkans organisation som beskriver deras kvalifikationer (1 Tim 3:8-13). Så det verkar som att diakoner är formellt etablerade som församlingstjänare. De ska se till att församlingens materiella behov möts.

2. Vilka kvalifikationer ska en diakon ha?

1 Tim 3:8-13 och Apg 6:1-3 beskriver deras kvalifikationer.

"Värdiga" - som de äldste

"Andliga" - män som konsekvent lever kontrollerade av Anden

"Vishet" - som de äldste

"Ärliga" - inte återge motstridiga berättelser

"Inte missbruka vin" - som de äldste

"Inte ute efter pengar" - som de äldste

"Hålla fast trons hemlighet" - som de äldste

"Inget kan anföras mot dem" - som de äldste

"En enda kvinnas man" - som de äldste

"Ta väl hand om sina barn och familj" - som de äldste

Diakonernas fruar måste vara "värdiga, inte förtala någon utan vara nyktra och trogna i allt" (1 Tim 3:11). Dessa är antagligen diakoners fruar inte "diakonissor" eftersom deras kvalifikationer återfinns bland diakonernas kvalifikationer.

Febe (Rom 16:1) kallas "diakonissa" eller "församlingstjänare", men tycks inte inneha ett officiellt ämbete.

3. Vilka är en diakons plikter?

Det finns bara en generell indikation att diakonerna ska tjäna så att de möter fysiska behov och på så sätt frigöra de andliga ledarna att fokusera på bön och predikan (Apg 6:4). Men det begränsar inte diakonerna. De har andliga kvalifikationer och kan ha andra andliga gåvor för viktig personlig tjänst. En diakon, Filip, var en utmärkt evangelist och predikant (Apg 8:4-8; 21:8). Stefanus, en annan diakon, var känd för sin tro och predikan (Apg 6:5; 6:8-7:60).